

Lema: NÓSFÍOS

PUNTADAS CON FÍO. CAMIÑO, NÓS E ÁREAS DE OPORTUNIDADE

Proxecto que abrangue o conxunto do ámbito de estudio proposto e que parte da intervención mínima: o trazado dun camiño que se apoia no existente, e da selección de nós cuxa transformación como articuladores necesarios, permitirá a integración urbana entre porto e cidade e o desenrolo de áreas de oportunidade no tempo.

CAMIÑO-FÍO

Intervención mínima. Xa. Unha obra doada de facer que aproveita o existente. Pavimento, vías do ferrocarril... Fío do porto, veta (cabo, corda) da cidade. Liña continua, estrutura do movemento onde facer nós (nodos). 7.569,26 metros de percorrido polo ámbito. Enlace co Paseo Marítimo no dique de abrigo e con outro futuro que se propón dende Oza-Xubias cara Ponte Pasaxe. O camiño-fío recolle unha aspiración e vocación que a cidade ten: a accesibilidade ao mar e a recuperación de tramos de costa agora esquecidos, con todo o que conleva de memoria e conexión visual e espacial. Perceptiva. O camiño representa a loita dos cidadáns contra a desconexión e perda dos espazos. Deambular permite reflexionar sobre a cidade dun. Propor (participar).

NÓS-XERMES

Oportunidades. Lugares que xogarán un papel chave na historia, trazado e construción da cidade a partir de agora. Espazos en reconversión onde as intervencións arquitectónicas e de enxeñería terán moito que dicir. A súa activación dependerá das circunstancias, das posibilidades do momento e do consenso cidadán. Os nós son xermes para a transformación da cidade no tempo e cada un deles concentra valores dos cinco principais criterios a ter en conta na intervención. Son por tanto, estratexias por si mesmas que na proposta aparecen representadas en posición nunha liña secuencial norte sur, e desenroladas no tempo cun orde suposto relacionado coas necesidades recollidas que poder tamén ser posto en análise coa participación cidadán de novo.

Os nós son lugares de articulación e integración que implican por igual á cidade consolidada e ao borde portuario en transformación (puntada). Xunto co camiño (fío) permiten entender unha proposta de conxunto que, sen embargo, pode ser executada dende a intervención puntual, por tramos e mesmo en función dos tempos e a dispoñibilidade dos terreos. Preto dos nós aparecen outras actuacións intermedias que collen importancia como fases previas ou posteriores.

ÁREAS

Espazos de transformación no tempo. Ámbitos que irán mudando a partir das intervencións nos nós. A dinámica de cambio virá condicionada polo convenio e a disposición. Unha intervención gradual na que as trazas, superficies e mesmo estruturas, serven de soporte dos novos usos. A destacar, as pegadas do tecido industrial e as do ferrocarril onde elementos como os depósitos, algunhas naves, a estación e as vías do tren, son aproveitadas como bases xa construídas para o desenrolo de equipamentos e espazos libres.

Finalmente, un percorrido por eles: A illa é illa. A continuidade dos Xardíns no litoral. As institucións agora metidas nun parque. A creación da Praza do Muro, o mercado do peixe. De Castelo a Castelo. Reconversión dun gran espazo ocupado por infraestruturas. Tecido

Produtor e Investigador de Recursos do Mar. Tecido-Depósitos de Aloxamento e Equipamento públicos. Cotas baixas que permiten o lagunaxe. A exuberancia dun parque que é selva. Asomarse aos varadoiros. O xardín polas ramplas cara o mar e a vía como paseo que segue cara ás Xubias, Culleredo...